

ר"ת	יציאה	כניסה
18:51	18:11	16:58
18:48	18:13	17:13
18:48	18:11	17:05
18:51	18:13	17:19

ירושלים
תל אביב
חיפה
באר שבע

חוט של חסד

בס"ד בר"ה

גיליון לכל בית יהודי | בנשיאות הרב שלום ארוש שליט"א

פרשת ויקהל • כ"ה אדר א' תשפ"ב • גליון 761

יו"ל ע"י מוסדות "חוט של חסד" ע"ש מוהר"ן מברסלב זיע"א

רח' שמואל הנביא 13 ים-ת.ד. 50226 • טל: 02-5812210
פקס: 02-5812252 • מייל: al5308000@gmail.com

אבל השבת נקרא גם פרשה נוספת, פרשת שקלים שהיא ההתחלה של הפרשה הקודמת, פרשת כי תישא, שבה התורה מחדשת לנו שהחדות היא לא רק בעניין הקמת המשכן, אלא גם בשגרת היומיום במשכן, ושגם עבודת הקרבנות היא לא עבודה של יחידים אלא של כל עם ישראל ללא יוצא מן הכלל.

בפרשת שקלים אנחנו מצויים לשקול את השקלים שמהם מביאים את קרבנות הציבור ובפרט את קרבן התמיד שפתח וחתם את שגרת היומיום במשכן. הקרבן הזה לא מגיע מיחידים, הוא מגיע מכלל הציבור באופן שוויוני. לכל אחד חלק שווה: העשיר לא ירבה והדל לא ימעיט. וגם כאן רואים את הכוח שלנו כעם, שמה שה' רוצה באמת זה לא את הכסף והזהב כי הכול שלו - אלא את האחדות שלנו ואת החיבור שלנו סביב בניית המשכן ועבודתו!

הנחת של ה' מהקרבתו היא לא מהערך של הכבש הקטן שעלה פרוטות ספורות בזמנו, אלא מזה שהקרבתו מגיע מכלל ישראל כאיש אחד.

הסוד של ביטול הגזירות

וזו ההכנה שלנו לימי הפורים הקדושים והמסוגלים הבאים עלינו לטובה. כי עיקר הקטרוג של המן היה "ישנו עם אחד מפורד ומפורד" שהיינו מפורדים ושקועים במחלוקות פנימיות ולא היינו באחדות, ולכן עיקר העבודה של צדיקי הדור הייתה לאחד את כל היהודים כמו שאמרה אסתר המלכה למרדכי היהודי: "לך כנוס את כל היהודים", צריכים להתאחד.

ובאמת מה שהכריע את כל הכף לטובה הייתה האחדות המהותית בעם ישראל שהתגלתה בשקלים כמו שאומרים חז"ל על עשרת אלפים כיכר הכסף שרצה המן הרשע לתת עבור חייהם של היהודים: "גלוי וידוע לפני מי שאמר והיה העולם שעתיד המן לשקול שקלים על ישראל לפיכך הקדים שקליהן לשקליו", כלומר שהשקלים של עם ישראל שביטאו את האחדות - זה

מאמר ראש הישיבה

הפתיחה לחודש הישועות

הרצון הטוב.

מחמם את הלב

ביטוי לא שגרתי

כבר כתבנו במאמרים הקודמים על המשכן, שהדבר העיקרי במשכן היה עצם זה שעם ישראל מרגישים שהם כולם שותפים וכולם נוטנים וכולם עוסקים במלאכה כל אחד לפי עניינו. עצם האחדות סביב עבודת ה', וההבנה שכולנו חלק מדבר גדול ושכולנו ביחד כעם, גדולים וקטנים, צדיקים עם פחות צדיקים - כולנו אחראים ביחד להשראת השכינה - זה מה שמשרה את השכינה.

וכבר כתבנו שהרעיון הזה בא לידי ביטוי גם באופן כללי וגם באופן פרטי. והוא מתגלה באופן כפול ומכופל בשבת זו.

בפרשת השבוע משה רבינו מצווה את בני ישראל בפועל על מלאכת המשכן ועל הבאת התרומות. והפרשה פותחת במילים ייחודיות: "ויקהל משה את

כל עדת בני ישראל".

היו עוד פרשות שנאמרו במעמד כל עם ישראל ולא נאמר בהן "ויקהל". אבל לפי דרכנו זה מובן מדוע דווקא בהקמת המשכן נאמר "ויקהל", כי כל מטרת המשכן הייתה להקהיל ולחבר את כל בני ישראל יחד וזה באמת מה שמשרה את השכינה.

הטלפונים שמגיעים לקראת פורים וגם ובעיקר לקראת סופי השנה לא מפתיעים אותנו כהורים: אוספים כסף עבור מתנה למחנכת, עבור משלוח מנות לרבי בתלמוד תורה, לגנת או למנהלי המוסדות. זה גם דבר מקובל ומבורך שהילדים הבורגים במשפחה מתאחדים וקונים מתנה משותפת להורים לכבוד יום הנישואים או יום ההולדת. אלה דברים שמחממים את הלב של המורים ושל ההורים.

גם המורים וגם ההורים בדרך כלל לא צריכים את הערך הכספי של המתנה. הערך האמיתי הוא הערך הרגשי, הרגשת ההערכה והכרת הטוב. זה מה שבאמת משמח כאן.

אבל יש כאן גם דבר נוסף: האחדות והחיבור סביב המטרה. זה כל כך יפה שכל ההורים מתאחדים ומתאמים וטורחים ועושים טלפונים ואוספים. ונכון שכל אחד נתן בסך הכול

כמה שקלים, אבל ההתאחדות וההירתמות של כולם יחד עבור המטרה היא הדבר העיקרי.

זה נכון שבעתיים במקרה של הורים שמקבלים מתנה מהילדים - זה כל כך מרגש אותם שכל הילדים התכנסו וחשבו וכל אחד נתן את חלקו מתוך אחדות ושיתוף פעולה. השותפות שבמתנה מדהימה לא פחות מעצם

באמת מה שהכריע את כל הכף לטובה הייתה האחדות המהותית בעם ישראל

המשך בעמ' 3

ותן בנו אהבת ישראל בשלמות

אהבת ישראל תנצח

החיפוש

רבינו הק', רבי נחמן מברסלב זיע"א, מספר על יהודי שחלם על האוצר שהיה מתחת לגשר בפראג, וכשהגיע לפראג, אמרו לו שהאוצר נמצא אצלו מתחת התנור.

כל אחד מאיתנו עמל בעולמו, ובצורת החיים שלו. הן מחמת הרגשת החוסר שיש לו. והן מהתקווה והרצון למלאות את אותה הרגשה על ידי האושר שיקבל בתמורה. כל יהודי לפי מדריגתו. אבל דבר אחד מוסכם על כולם הוא שהאושר הגדול ביותר זה בנין בית המקדש, היינו המצב שבית במקדש קיים מסמל את הרגשת השלימות שאין שני לה. שלמות ללא שום חוסר לא גשמי לא רוחני לא גופני. מצב שבו כל הבריאה מגיעה לתיקונה...

בפרשתנו מצמידה התורה את הציווי על שמירת השבת סמוך לציווי על בנין המשכן. ומורה לנו בזה שלא נטעה לומר שבנין המשכן דוחה שבת, לכך מצמידה לנו את הפרשות להורות לנו שאין בנין המקדש דוחה שבת.

ובאמת דבר זה תמוה, הרי אם פיקוח נפש של חולה בסכנה דוחה שבת, והכל מתוך הנחה שאולי הוא ישמור שבתות הרבה. הרי בנין בית המקדש שהוא בסיס לתיקון של כל הבריאה בכלל ובפרט, וודאי שגורם בתוכו את חזרתו של עם ישראל בשלימות לאבינו שבשמים ואת הגדלת כבוד ה' בשלימות המיועדת לו מששת ימי בראשית. אם כן מדוע בניית בית המקדש אינה דוחה שבת? ולא עוד אלא שהרי קרבנות המוקרבים בבית

המקדש כן דוחים את השבת. אם כן למה בנינו ויסודו לא דוחה? אלא, כאן רמוזה תובנה עמוקה ופשוטה כאחד! בדרך כלל אנשים עובדים בתחושה שהם רחוקים מהאושר, ועליו הם צריכים לעבוד, בכדי להתקרב אליו.

שמירת שבת מורה ומאירה אחרת בדיוק, שהאושר נמצא דווקא בהעדר העבודה, שהאושר נמצא אצלך. אלא, שהאדם צריך לעבוד כל השנה ימים בשביל להכיר ולהרגיש באושר שנמצא אצלך, ליסוע לפראג בשביל שיגלו לך עד כמה אתה עשיר.

לחיי היום יום: יש אדם שעובד את ה' אחד בתורה אחד בתפילה, והכל מתוך מחשבה שזה יביא אותו אל האושר שהוא כרגע לא נמצא בו. השבת מגלה שהסדר יום של כל אחד לפי דרגתו, ובפרט יהודי בעבודת ה' הפשוטה שלו, סטרתה לגלות לאדם עצמו כמה האושר נמצא אצלו ממש. כמה הוא אחד עם ה'. כמה הוא אהוב אצל ה' וכמה ידיעה זו משלימה לו את כל החוסרים.

המצב של בנין בית המקדש והגאולה העתידה, יותר ממה שהוא ישנה דברים הוא יגלה דברים, הוא יגלה עד כמה היינו עשירים גם בגלות, כמה ה' היה אצלנו בגלות ובמצב של החוסר... "אז ימלא שחוק פיני" ... כל העבודה בבניית בית המקדש הוא להכיר בזה שהעדר העבודה היא האושר, כי האושר הוא כבר אצלנו. זה אומר שהבית המקדש הוא אמצעי והדרך לקבל ולהרגיש את המסר של האור הזה שנקרא "יום שכולו שבת" ... אם כן דווקא בשבת לא בונים את בית המקדש ובה אנו מורים מהי כל המטרה של בנין בית המקדש. ודבר

כְּשֶׁנִּסְעָה פַּעַם רַבֵּנוּ בְּדֶרֶךְ הַתְּפִילָּה לְפָנֵינוּ הָעֲגֻלָּוִן בְּגִדְלֵי מִסְחָחִיתוֹ בְּנִסְיַעַת הַדְּרָכִים, לְשִׁמְחַת שְׂדֵרְךָ הַסֵּלֶךְ הַרְגִיל הִיְתֵה מְלֵאָה בּוֹץ וְיָטִי מְרֹב הַגְּשָׁמִים וְהַפְּשֵׁרֶת הַשְּׁלֵגִים, עַל-כֵּן עָקַם וְסָבַב אֶת הַדְּרָךְ בְּדֶרֶךְ אֶרְצָה יוֹתֵר, אֲלֵמֶם בְּרַב מִסְחָחִיתוֹ חָזַר שָׂאֵב לְדֶרֶךְ הַסֵּלֶךְ הָרָאִי שְׂאֵין בּוֹ בּוֹץ וְרָפְשִׁ; עֵנָה רַבֵּנוּ וְאָמַר: "תִּעֲנִיאוֹת וְסִגְפִּים הֵיא דְרָךְ וְאִסְעֵ יִשְׁנָה לְהִתְקַרֵּב עַל יְדֵה לְשֵׁם יִתְבָּרַךְ, תִּפְלֵה וְהִתְבָּדְדֵה הֵיא דְרָךְ וְאִסְעֵ חֲדָשָׁה לְהִתְקַרֵּב עַל-יְדֵה לְשֵׁם יִתְבָּרַךְ, אֲלֵמֶם הַפֵּל חֲזֵר וְשָׂבֵב לְדֶרֶךְ הַיִּשָּׁן. (שי"ק ב-רחצ)

זה היה צריך משה להקהיל את כל עדת בית ישראל, כי זה תפקידם ומהותם של הצדיקים שבכל דור ודור...

הצדיקים מגלים לנו כמה האושר נמצא כבר אצלנו, ועוד יותר מזה שכל מטרה של כל מצווה שעל ידה נגלה עד כמה אנחנו שייכים לה' בעצם קיומנו, כמה אנחנו במצב של שלימות גם שיש הרבה סוגי חסרים דמיוניים כמאמר הפסוק "ודורשי ה' לא יחסרו כל טוב". הבנה זו משנה את כל צורת החשיבה בחיים... והנה לכם אימרא מר' נתן מברסלב: "משיח שלי כבר הגיע" התלמיד שהשכיל להתבטל לרבו כל כך, קיבל את הארה של בית המקדש וימות המשיח, שמגלה עד כמה האושר וקרבת ה' נמצאים כל כך עמוק בתוכנו.

גם לנו השאיר לנו התלמיד הנאמן אוצר בלום בשם הספר "משיבת נפש" בו הוא מבאר את הדרכים להארה זו. איך גם אנחנו לא משנה מה גודל החוסר שלנו נוכל לחיות במצב של שלימות במצב של גאולה. אשרינו!

הרה"ג ר' ירון אשכנזי שליט"א ר"כ חושן משפט
בישיבת "חוט של חסד" מנהל רוחני ב"קו ההלכה"
קו ההלכה הספרדי: *3030

שו"ת של חסד
ע"י בית הוראה "חוט של חסד"

משאלות שהיו בקו ההלכה

ביאור הלכה (סימן ל"ז סעיף ב' ד"ה בשעת). וכפ' החיים (שם סעיף קטן י"א).

האם מותר להגיש כיבוד לאנשים שיועז בבירור שאינם מברכים?

אף שנפסק בשולחן ערוך (סימן קס"ג) שאין להגיש אוכל ושתיה בפני מי שאינו מברך, מכל מקום בזמנינו שאין הדבר נעשה מתוך ידיעה אלא מתוך בורות לכן ינסה אחת משתי הדרכים: א. יכול לבקש ממנו שיברך ובדרך כלל כאשר הפניה נעשית בצורה נעימה הוא מסכים לברך. (הליכות בת ישראל פרק ד' סעיף כג).

ב. בעל הבית יברך על המוצרים ויאמר לאורח שמכין להוציאו ידי חובה. (קריינא דאיגרתא (חלק א' סימן קמ"א).

אמנם גם במקרה שאין אפשרות לעשות את אחד הפתרונות הנ"ל, מותר להניח לו לאכול בלא ברכה:

זה עלול לגרום לשנאה לשומרי התורה, והאורח עלול להיכשל באיסור יותר גדול מאכילה בלי ברכה, שהרי ישנא ההולכים בדרך התורה ויתרחק מדרכה. מנחת שלמה (ס' לה)

אם יש לו מטרה לקרב אותו מותר לתת לו לאכול בלא ברכה. וזאת הברכה (פרק כ' סעיף ה') בשם הגרש"ז אויערבך זצ"ל.

שהמלאכה מסתיימת בשבת, ואף שהמכונה משמיעה קול, אין איסור בכך. (שלחן ערוך סימן רנ"ב סעיף ה'). ובני אשכנז מחמירים ואוסרים מחמת שהמכונה משמיעה קול. (הרמ"א שם וע"י שו"ת יחיה דעת חלק ג' סימן י"ח). אבל גם לספרדים אין לתלות את הכביסה עד מוצאי שבת.

מדוע אין נופלים על פניהם בתפילת מנחה של ערב שבת?

שני טעמים נאמרו בפוסקים: בספר הלבוש (סימן רס"ז) כתב מפני שהוא סמוך להכנסת השבת, ובמשנה ברורה (שם סעיף קטן א') כתב שהטעם משום שתוספת קדושת שבת מתחיל להתגלות בערב שבת, כבר משעה קודם חצות היום (בחו"מ משעה 10:30 בבוקר לערך). ולכן אף אם מתפללים מנחה גדולה אין נופלים על פניהם.

הנהגים להניח תפילין כל יום במנחה, האם מניחים תפילין במנחה של ערב שבת?

במנחה של ערב שבת וערב יום טוב אין מניחים תפילין.

אדם שלא בירך ברכות השחר בבוקר מחמת סיבה כל שהיא, עד מתי יכול לברך ברכות השחר?

רשאי לברך ברכות השחר במשך כל שעות היום עד שקיעת החמה, ואם התפלל שחרית לפני שבירך ברכות השחר, מברך את כל הברכות מלבד ברכת אלקי נשמה, וברכות התורה שאינן מברך אחר תפילת שחרית. שו"ת רב פעלים חלק ב' (חלק אורח חיים סימן ח') שו"ת יחיה דעת (חלק ד' סימן ד'). ובד"עבד אם לא בירך עד השקיעה יברך גם אחרי השקיעה. (נלקטו יוסף סימן מ"ז)

בחור ישיבה שב לביתו ביום שישי ומתענד לשוב אל הישיבה ביום ראשון בבוקר, האם מותר להפעיל את המכונת כביסה קודם השבת, והמכונה תמשיך לפעול לאחר כניסת השבת ותכבס את בגדיו?

לבני ספרד מותר להפעיל את מכונת הכביסה, וכך מצאנו במשנה מסכת שבת דף י"ז עמוד א', שמותר להשרות את הסממנים בתוך מים מיום שישי, אף

פדיון נפש כפול

משולם לא אבה להאזין. הוא מוכרח להגיע לרבי ולפעול ישועה עבור בנו יחידו. הם ממשיכים לליז'ענסק.

צער רב נצטער משולם הגביר. אמנם עתיר נכסים היה ודבר לא חסר לו בעולמו, אך צרה גדולה פקדה את ביתו, בנו היחיד שנולד לו לפני שנים רבות השתגע לפתע, החל מזיל ריר ומדבר שטויות, ולא אחת היה נתקף בהתקפי זעם עד שהיו מוכרחים לקושרו שלא יזיק לסובבים אותו. משולם לא אבה להסתלק מן העולם ולהותיר אחריו בן משוגע שיאבד את כל אשר לו ולא ייוותר זכר ממשפחתו. מה גם, שחפץ להשיאו אישה ולראות ממנו דור ישירים מבורך.

החל משולם נסע ותר אחר רופאים מומחים שירפאו את בנו היחיד, כל הון שבעולם היה מוכן לשלם עבור רפואתו. לאט לאט נואש כאשר נוכח שבמקרה הטוב עומד הוא מול רופאים שפכרו ידיהם באומרם שאין להם תרופה עבורו, ובמקרה הרע נפל בידי שרלטנים ונוכלים שגבו ממנו הון עתק בעבור "רפואות בדוקות" שהתבררו כניצול לרעה של מצבו הקשה.

משולם דגן, יהודי טוב היה, לא רק לרופאים נסע בעבור רפואת בנו, אף לצדיקים גדולים נסע וביקש את ברכתם. אך לצער הרב מצבו של בנו נותר כשהיה ומאומה לא הועיל.

ביום מן הימים הגיע אחד מקרוביו של משולם ונהרה על פניו: "מצאתי לך עצה טובה", לחש הקרוב כממתיק סוד. "יהודי פלאי ישנו בליז'ענסק, רבי אלימלך שמו (יום פטירתו כ"א אדר). אומרים שהוא יכול לפעול הכל בכוח קדושתו, קח את בנך אליו ותחזרו שניכם לשלום בריאים ושלמים בגוף ונפש".

משולם סירב. ליז'ענסק רחוקה היא מאוד, ואת בנו יש לקשור ולשמור כדי שלא יזיק. היאך ייקחנו עד לשם. ומה גם, שכבר היה אצל צדיקים רבים וקיבל את ברכתיהם, אך ארוכה לא העלה למחלת בנו.

הפצרות המקורב גברו, וקרובים נוספים ששמעו על פלאי הצדיק מליז'ענסק, שכנעו את משולם לנסות. אם לא יועיל - כך אמרו - לא יזיק.

ומשולם יצא לדרך. כרכרה משובחת נרתמה לצמד סוסים אבירים, הבן החולה נקשר לאלונקה בירכתי הכרכרה, וצמד משרתים נתלווה אליהם לדאוג לכל צורכי

המסע.

בעיצומה של

מחלון הכרכרה,

הבן, שהיה קשור למיטה,

קרא לפתע לאביו וביקשו לקרוא לעני. העני התעניין

למטרת הנסיעה, ומשולם סיפר הכל בכאב נוקב. העני

שמע את דבריו והסב את תשומת לבו:

"כבר מתקרב ראש חודש אלול, בחודש אלול לא מקבל הרבי רבי אלימלך קהל. רק מקרים של פיקוח נפש".

משולם לא אבה להאזין. הוא מוכרח להגיע לרבי ולפעול ישועה עבור בנו יחידו. הם ממשיכים לליז'ענסק.

העני נפרד לשלום, אבל הבן החולה לא היה מרוצה. "אבא, תן לו נדבה", התעקש. משולם קרא לעני והניח בכפו מטבע של 'רענדל' (מטבע יקר באותם הימים).

להפתעתו כי רבה, מספר רגעים אחר כך החל בנו להתנהג כאדם מפוכח, שאל כעניין והשיב כהלכה, ואף הבן טען שאל להם לנסוע לשווא אם לא יזכו לראות פני הרבי. אבל עתה התגברו במשולם תשוקה עזה בלתי מוסברת להיכנס לצדיק ולראות את פניו והוא החליט להמשיך.

בהגיעם לליז'ענסק, לא הכניסו אותם בני הבית, כצפוי, פנימה. משולם נאלץ לשכנעם (כנראה עם מספר מטבעות גונות) שהוא רק רוצה לראות את פני הרבי ולצאת. לאחר שמבוקשו ניתן לו, הניח משולם פדיון נפש בסך "ב' רענדליך אצל הרבי רבי אלימלך".

הרבי הרים את ראשו בתמיהה ושאל: "מה זאת? לאלימלך נותנים 'ב' רענדליך, ולאליהו הנביא נותנים רק אחד?!"

מה שהגן ושמר עליהם מפני הגזירה של אותו רשע.

ולפי דרכו נסביר שלא מדובר רק בצדקה רגילה. עם ישראל נותנים הרבה צדקות והרבה תרומות ונדבות. צדקה זה דבר גדול מאוד. אבל חז"ל מציינים דווקא את השקלים, כי מה שמגן על עם ישראל כעם זו לא רק הצדקה אלא **האחדות**: התרומה שכל אחד נותן את חלקו בתוך הכלל למען עבודת הקרבנות.

ולכן דורשי רשומות מבארים מדוע היה צריך לתת דווקא **מחצית** השקל ולא שקל שלם: כדי להראות שכל אחד מאתנו כשלעצמו אינו שלם ורק החיבור עם כלל ישראל הופך את האדם לאדם שלם.

זה מה שביטל את הגזירות של המן באותו הדור וזה גם מה ששמר עלינו בכל הדורות כמו שאומרת התורה על שקלים: "ולא יהיה בהם נגף".

גילוי של חיבה

במצוות השקלים גם מתבטאת האהבה הגדולה של ה' לכל יהודי בלי שום הבדל. אין תנאים לאהבה, ואין מדרגות באהבה: כולם אהובים לפני המקום. ואיך?

כי את עם ישראל מונים (סופרים) רק על ידי שקלים, והמניין של בני ישראל מבטא את האהבה של ה' אלינו כמו שאומר רש"י: "מתוך חיבתן לפנינו מונה אותם כל שעה".

כולנו מחכים ומצפים ומכינים את עצמנו לימי הפורים. דברים גדולים מאוד קורים בימי הפורים: נמחה זכר עמלק וזוכים לטהרת הפרה האדומה. זה ממש האור של הגאולה כי המשיח יילחם בעמלק וימחה את שמו ויבנה לנו את בית הבחירה ויטהר אותנו באפר הפרה כדי שנוכל להיכנס לשם.

אבל לכל הדברים הגדולים האלה יש התחלה. וההתחלה של הכול זה השקלים, כלומר אחדות ישראל והחיבור עם כל נשמות ישראל. ולכן אליהו הנביא חייב להקדים את המשיח כי אליהו הנביא בא כדי "להשוות את המחלוקות" ולעשות שלום בין בני ישראל כמו שאומרת המשנה בעדויות ובלי זה לא יכולה הגאולה להתקדם.

אנחנו באמת מצפים לדברים גדולים ולישועות גדולות בכלל ובפרט, אנחנו באמת רוצים לפעול פעולות גדולות בשמיים בימי הפורים הבאים עלינו לטובה, ואנחנו באמת רוצים לראות בישועות גדולות לכל עם ישראל. שבת שקלים מזכירה ומעוררת אותנו שככל שנהיה מחוברים זה לזה וככל שנשקיע תפילות למען כלל עם ישראל,

כך נקרב את כל הישועות האישיות שלנו ואת כל הייעודים והגשמת הנבואות והנחמות ברחמים גדולים ובמהרה בימינו אמן.

בברכת שבת שלום ומבורך

שומרים על קדושת ביהכ"ס - לוסדים הלכה

כשעושים כנס לקירוב רחוקים
מותר לעשות להם אף פעודה בבית הכנסת
ובתנאי שישתדלו הרבה בכבוד המקום
(מתוך הספר: בית הכנסת כהלכה)

לעבור את החיים עם חייו

הדרך עד שנעשים צדיקים היא ארוכה מאד. מה יעשה האדם בדרך הארוכה עד שיזכה לתשובה שלמה, כאשר עדיין הוא נכשל בחטאים ועוונות? איך יינצל מהמשפט היום-יומי, וסן הייסורים העלולים לבוא עליו עקב כך? סוף כל סוף האדם בוודאי רוצה לחזור בתשובה ולעשות רצון ה' בשלמות, ובהכרח שהדרך היא ארוכה. מה יעשה האדם עד שיחזור בתשובה שלמה? האם נדון הוא לחיות בייסורים? הקדוש ברוך הוא ברחמיו העצומים נתן לאדם עצה לזה. והיא שהאדם ישפוט את עצמו בכל יום, ואזי אין שופטים אותו בבית דין של מעלה. וכן כתוב במדרש רבה (משפטים ה'): כשיש דין למטה אין דין למעלה.

וכן כתוב בזוהר הקדוש, שכאשר האדם שופט את עצמו, ועושה בכל יום חשבון נפש, ומתודה על חטאיו, ומבקש מהבורא שיסלח לו עליהם, ומקבל על עצמו שלא לשוב עליהם, אזי אין שופטים אותו בבתי הדינים המיועדים לכך, אלא הקדוש ברוך הוא בעצמו שופט אותו בלא הבית דין שלו. וכאשר הקדוש ברוך הוא שופט את האדם הוא תמיד יוצא זכאי, מה שאין כן כאשר שופטים את האדם בבית דין על פי הדין, מי יכול לצאת זכאי בדין כזה? אבל הקדוש ברוך הוא שופט את האדם במידת הרחמים ולפנים משורת הדין הוא מוציא אותו זכאי בדין, ולא עוד אלא שנותן לו שכר על תשובתו!

כדי להמחיש איך היה העולם נראה אם המשפט בעולם הזה היה מתנהג כמו המשפט של מעלה, נביא משל: אדם נוסע

במכונית, עובר באור אדום ועוצר אותו שוטר. מיד הנהג יורד מהמכונית, עומד ועושה תשובה. וכך הוא אומר: ריבונ של עולם, הנני מתודה לפניך שעברתי באור אדום, והריני מתחרט על כך בחרטה גמורה, ומבקש ממך שתסלח לי ותמחל לי על חטאי הגדול, והריני מקבל על עצמי בקבלה גמורה שלא לחזור כל ימי חיי לסוע באור אדום. השוטר ששומע אותו מתודה ומבקש סליחה, מיד פג כעסו, והוא אומר לו בפנים מאירות: בתחילה חשבתי לתת לך: 1. קנס כספי גבוה. 2. לשלול לך את הרישיון. 3. להזמין אותך לבית משפט. אבל אני רואה שחזרת בתשובה, לכן הכול מחול לך, ולא עוד אלא שמגיע לך פרס על שעשית תשובה. והשוטר מוציא פנקס צ'קים ורושם לנהג צ'ק על מאה אלף דולר, מרעיף עליו ברכות לרוב ואומר לו: סע לשלום!

אם היה העולם הזה מתנהג כך באמת, האם ישנו נהג שלא היה עושה תשובה במקרה כזה, והיה מעדיף לקבל שלילת רישיון, קנס כספי והזמנה לבית משפט, ולהפסיד מאה אלף דולר, שהם השכר על התשובה שעשה? היש בנמצא כזה אדם בעולם שהוא טיפש כל כך? כך בדיוק מתנהג העולם באמת! ואם אדם מאמין שבאור עולם נתן לאדם את האפשרות לעשות תשובה אחרי שחטא כל חטא שבעולם, הוא בוודאי יעשה תשובה. הוא לא יותר על האפשרות הזאת. הוא יעשה בכל יום שעה של חשבון נפש, שבה הוא יבדוק את עצמו מה עשה מאתמול ועד היום, באופן שבכל יום הוא יתקן את כל מעשיו, ובכך יציל מן הדין. הוא גם לא יגיד שאין לו זמן. או שאין לו מה לומר שעה שלמה. או שאין לו עוונות והוא צדיק גמור...

התבודדות ומעלת התפילה
הספר של הרב שלום ארוש
052-2240696

קו האמונה
02-6444250

רבי אברהם-גרשון מקיטוב
זצוק"ל
כה' אדר א'

לאורם נלך
הילולא דצדיקיא

ר' אברהם גרשון מקיטוב בן ר' אפרים היה גדול בתורה, בגולה ובנסתר, וזכה להערצת גאוני דורו: רבי יהונתן אייבשיץ, רבי יוסף תאומים ורבי יחזקאל לנדא. המזכירים אותו תוך כבוד רב בספריהם.

בתחילה התנגד לדרך הבעש"ט, ואף רצה לבטל את השידוך בינו לבין אחותו. אח"כ דבק בו ובדרכיו, הפך לתלמידו המובהק, ואף עבר לביתו במעמדו'ו ושימש מורה ומחנך לבנו-יחידו ר' צבי.

בשנת תק"ז עלה במצוות גיסו לארץ-ישראל בכדי להיפגש עם רבי חיים בן עטר, ה"אור החיים", עם בואו לארץ-ישראל התיישב רבי אברהם גרשון בחברון, והיה מכובד מאוד בעיני תושביה, אולם לפי בקשת רבים עבר לירושלים, סמנה עמד בחילופי-מכתבים עם גיסו.

רבי מאיר תאומים, אביו של בעל "פרי מגדים", מספר על מכתב של רבי גרשון בספרו "מאירת עינים": "ראיתי כתב מארץ הקדש, מה שכתב החסיד מוה"ר גרשון נרו יאיר, לגיסו המפורסם בעל שם טוב, וז"ל 'ואני בבואי לעיר הקדש ירושלים, והיא שםבונה מכל טוב, נפלתי על אפי ובכיתי ואמרתי, את ירושלים נמשלת כאלמנה, היאך לבשת בגדי אלמנותך, בגדים נאים, הלואי שראיתי בחורבנה'".

הדברים עוררו רושם על גם בדור הבא, והדברים מובאים ב"פרי מגדים" על שו"ע אורח חיים (אשל אברהם סימן תקס"א ס"ק א) שר' גרשון בא לירושלים "וראה בשלוותה, עמים יושבים בה, ובכה ואמר שזה שאומרים 'אזכרה אלקים ואהמיה', 'בראותי כל עיר' - ירושלים של מטה - 'על תלה

בניה", ו"עיר האלוקים" - ירושלים של מעלה. - "מושפלת עד שאול תחתיה" - שם ניכר החורבן".

כ"כ התכתב עם ר' יחזקאל לנדא בעל הנועד ביהודה ובשו"ת נודע ביהודה מהדורה קמא - אה"ע סימן עג ד"ה שנית מתיחס אליו בהערצה רבה וכך כותב הוא עליו ה"ה כבוד אהובי ידי נפשי וחביבי. אהוב למטה ונחמד למעלה, הרבני המופלא ומופלג בתורה וחסידות, לו עשר ידות, שושן סודות. החכם השלם והכולל נ"י פ"ה ע"ה כבוד מוהר"ר אברהם גרשון נרו יאיר עם כל אשר לו שלום. קבלתי מכתבו הטהור ושמחתי בשלומו ובכבודו, ונתתי שבח להש"י אשר לא עזב את חסידו, ולא יעזבנו ורגלי חסידו ישמור. וכל טוב בעדו יגמור. עד כי אתא בוקר יאמר שומר, אכ"ר.

ר' גרשון, שהיה אפוא הראשון בתנועת החסידות שהגיע לירושלים, זכה לקבלת פנים נלבבת ע"י התושבים, ומיד בבואו פנו אליו חכמי ורבי הספרדים, ורצו להטיל עליו את עטרת רבה של ירושלים, והיה בקשר קרוב לרבינו הרש"ש.

בתו אסתר התארסה עם בנו של אחד מחכמי הספרדים, הרב מרדכי רוביו רבה של חברון, והחתן מתואר ע"י ר' גרשון "חשוב מאד, חכם וחשוב ומובלע בין אנשים".

מספרים שפעם אחת, עבר באיטנבול, בדרכו לארץ-ישראל. ונודע לו כי בעיר מתגורר "חכם", שאומרים עליו כי הוא מצאצאי דוד המלך. הלך רבי גרשון קיטווער לבקרו. בהגיעו לביתו, ראה שבשכונה מתגוררים אנשים שאינם מהוגנים. בשיחתו עמו ותמה על כך שהוא מתגורר בשכונתם

עם אנשי דלא מעלי האלו.

נענה אותו "חכם" בתמימות: "כיצד יכול אדם להתעלם לרגע מעצמו ולשים את ליבו לנעשה סביבו ומחוצה לזו?".

אמר רבי גרשון קיטווער בליבו: "אכן, עתה ידעתי כי מזרעו של דוד המלך הוא". כזה היא השקפה של יהודי לבלי להסתכל רע על אף אחד ולחיות בבחי' "קשוט עצמך תחילה", בספר חברון קהל חסידים מובא מעשה נס שארע לו וזכה להציל את התורה שבע"פ.

נפטר בשנת התקכ"א מנוחתו כבוד בהר הזיתים, זכותו תהא מגן עליו אכ"ר.

בטלפניה המקצועית -
במוסדות של הרב ארוש בירושלים,
התפנה מקום!

כל הקודמת זוכה

תנאים מעולים,
עבודת קודש, תחושת שליחות
הכנסה מכובדת, משרת אם.

02-5308000

רכיבי המזון האלה הופכת אותן למזון בריאות במחיר מצחיק. לעיתים קרובות מדי אנחנו מוצאים את עצמנו משלמים הון על מזון בריאות. שילוב של קטניות בתפריט המשפחתי יוסיף לכם הרבה בריאות ועניין לארוחות בלי להשקיע הון רב.

מה עדיף: קפוא, טרי או משומר?

קטניות טריות שבישלתם בעצמכם בבית הן תמיד המזון הכי טוב, כמובן שנדרשת השרייה למשך הלילה, תלוי בסוג הקטנית (למשל עדשים לא מחייבים השרייה, מספיקה שטיפה טובה, וחמוס כדאי להשרות כ-24 שעות). אפשר להשרות כמות גדולה ולהקפיא בשקיות קטנות. לעסוקים שבינינו, ניתן השיג קטניות קפואות. הן עוברות רק בישול בחום עד ומיד עוברות למקפיא, וכך הערך התזונתי שלהן לא נפגם משמעותית והן הרבה יותר קלות וזמינות לשימוש. קטניות מפחיות שימורים הן פחות מומלצות שכן הן מכילות הרבה מאוד מלח ונוסף על כך כדאי כמה שפחות באופן כללי להשתמש בשימורים בגלל עניין המתכות שמכילות הקופסאות עצמן.

רעיונות יצירתיים להכנסת קטניות לתפריט מעבר למרקים ולביבות וכד':

ממרחים כמו חמוס (אפילו משעועית או מעדשים), ניתן להשתמש בקמחי קטניות (כמו קמח חמוס או קמח עדשים כתומות)

בברכת בריאות איתנה, חורף בריא!

הקטניות הן חלק בלתי נפרד מהתזונה של בני האדם במשך אלפי שנים, הן בריאות, טעימות, משיביות, קלות לאחסון ומחזיקות זמן רב.

אילו סוגי קטניות יש?

קיימים המון סוגי קטניות - החל מהחמוס והפול המוכרים וכלה במגוון סוגי עדשים (ירקות, כתומות, שחורות, אדומות וכדומה). נוסף על כך יש גם אפונה, סויה, תרמוס ומגוון סוגי שעועית ובהן שעועית לבנה, שעועית שחורה, שעועית אדומה, מאש, לזיבה ועוד.

ומה יש בהן בעצם? חלבונים

הקטניות הן בעצם מקור לפחמימות שעשירות בחלבונים מהצומח וגם לפחמימות מורכבות. הן חשובות למי שממעט לאכול מזון מהחי וכמובן לטבעונים. עם זאת, כדי שתקבלו את כל החלבונים וחומצות האמינו שלהם אתם זקוקים, חשוב ומומלץ לשלב בין קטניות לדגנים (רצוי מלאים) במהלך היום. דרך אגב, ממש לא חובה לאכול אותם ביחד שכן הגוף יודע לשמור את מה שחשוב לו ולהשתמש בו אחר כך.

ואילו דברים נפלאים עושות הקטניות?

מעצם היותן עשירות בסיבים מסייעות הקטניות לאזן את רמות הסוכר בגוף וגם להפחית את רמות הכולסטרול, מסדירות את היציאות ועוד. אבל הן נותנות לא רק סיבים. הן גם עשירות במינרלים כמו אבץ, סידן, ברזל, אשלגן וזרחן. כמו כן הן עשירות בוויטמינים מקבוצת B, כולל חומצה פולית ותיאמין. סוללת

מדור משתנה

משהו טוב קורה כאן!

הזדמנות שלך ליזום,
ואפילו להוסיף הכנסה

תנאי חובה:
לב שמחובר לרב שלום ארוש

לפירוט המלא: 052-7112793

אהבת ישראל

אצלו. 'כשם שפרצופיהם שונים כך גם דעותיהם', אם כך כיצד ניתן לחבר ולגשר על כל הפערים, האם יש משהו בידינו לעשות?

התשובה לכך נמצאת בפסוק בפרשתנו "ויעש כל חכם לב בעושי המלאכה את המשכן". מפרש האור החיים הקדוש: ה' נתן את המלאכה בידי אמנים מוכשרים ושונים ושם בהם חכמה מיוחדת 'חכמת לב' להתבונן בתבונה שכולם יפעלו כאיש אחד, שאע"פ שכל אחד מְכַיֵּם בנה חלק אחר של המשכן, נראה כאילו בנה אותו אדם אחד.

יוצא מדברי אור החיים הקדוש שהתשובה לשאלתנו לעיל היא: שכדי לחבר בין כל כך הרבה סוגים של אנשים ליצירה אחת מושלמת נצרכת סייעתא דשמיא ורק הקב"ה יכול לגרום לכך לקרות. מורנו ורבעו הרב שלום ארוש שליט"א צועק את זה יומם ולילה ולאחרונה יותר מתמיד: כדי לזכות לאהבת ישראל אנו חייבים עזרה משמיים שאותה מקבלים ע"י תפילה.

אנו שומעים הרבה שיעורים וקוראים מוסר וחיזוקים על הנושא ואף רוצים מאוד לאהוב כל יהודי בכל ליבנו, אך כאשר נמצאים בשעת ניסיון נתקלים בקשיים גדולים ועלינו להכיר במציאות שלמרות כל השיחות שהן בוודאי נצרכות והכרחיות, בימינו אין מנוס וחייבים תפילה, לבקש מה' יתברך שישחוס עלינו ויזַכֵּה אותנו לאהוב כל יהודי, להיות חכמי לב כדי שנצליח לבנות את המשכן בליבנו ויתגלה כבודו יתברך כשהנהיה אנחנו כאיש אחד בלב אחד.

יהי רצון שנזכה. שבת שלום.

"כי תראה חמור שונאך רובץ תחת משאו... עזוב תעזוב עמו". התורה מצווה לעזור לכל יהודי בין שונא בין אוהב מכיוון שגם השונא ישראל הוא. והרמב"ם בישרות ליבו מתפלא על ציווי זה, בעיניו לא מובן היאך ייתכן שיהודי שונא יהודי והרי כתוב "לא תשנא את אחיך בלבבך"? ומסביר: כאשר יהודי ראה יהודי אחר עובר עבירה ומתרה בו שלא יעשה זאת שוב והלה אינו מסכים לחזור בו ממעשיו הרי זה מְצַוָּה לשנאותו, אבל רק עד שישוב בתשובה! וגם כאשר עדיין לא עשה תשובה, אם מצאו נבהל במשאו, הכוונה זקוק לעזרה, מצוה לפרוק ולטעון עמו. הרמב"ם הקדוש אומר: אף אם לא שב מדרכו הרעה, אחינו הוא וחייבת להיות לנו רחמנות עליו כשנזקק לעזרתנו.

ומעניין זה רואים גם כמה התורה מקפידה על נפשות ישראל, בין רשעים בין צדיקים, שנאמר "חי אני נאום ה' אלוקים אם אחפוץ במות הרשע, כי אם בשוב רשע מדרכו וחייה", שה' יתברך מרחם ומסתיין גם לרשעים. ובאמת מה רצונו יתברך? שישוב בתשובה ונהיה אוהבים זה לזה. כמו אבא ממש, שחפץ לראות את ילדיו מתנהגים בדרך ארץ ומחוברים לאחיהם.

וכן אומר רבי נתן שעיקר עיכוב ביאת משיח צדקנו הוא המחלוקות בתוך עם ישראל שפוגמת בכבוד העליון ועיקר הכבוד דקדושה של ישראל הוא שכל אחד מישראל יבטל את עצמו נגד חברו ויבטל כבודו מפני כבוד חברו, שנאמר "איזה הוא מכובד? המכבד את הבריות" כי כבוד ישראל הוא כבוד ה' יתברך.

ומדוע נוצרת המחלוקת? הדעות חלוקות וכל אחד מאמין שהאמת

חיזוקון

מתחזקים בשמירת שבת

הדלקת נרות שבת

מצוה להדר שיהיה הנר יפה, וישתדל להדליק בפמוטים יפים מכסף או זהב. ובזכות חיבוב והידור המצוה (בשמן, בפתילה, בכוסיות ובפמוטים), זוכים לבנים תלמידי חכמים

(בהלכה ובאגדה)

לקבלת מטרים מחזקים 052-6672221

השנה - יותר מכל שנה!!

נותנים זכר למחצית השקל במוסדות "חוט של חסד"

כדי שהעולם יאיר באור האמונה ואהבת ישראל!!!

02-5308000

היכן בפרשה, דבר מופשט שאי אפשר לראות אותו אך ניתן להעביר אותו?

תשובה לפרשת תרומה:

בעשיית הכרובים, כמבואר ברש"י (שמות כה, יח) והכה בפטיש ובקורט.

זוכה לפרשת תרומה: נתן בן חנוך, רחובות.

al5308000@gmail.com | 02-5812252

המגבעת התמלאה בתודות

האבודות של החברה וחיפשתי זמן רב ולא מצאתי את הכובע, ביום חמישי כשראיתי שאין 'אות חיים' מהכובע כמעט והתייאשתי.

בשבת אימי התיישבה לידי ואמרה לי, אתה זוכר מה אנחנו נוהגים לעשות במצב כזה, לא זכרתי.

היא אספה את כל האחים ואמרה - ילדים נאבד לנתי (שם בדוי) הכובע בואו ונעשה את חוק התודה. וכך כל ילד אמר תודה בתורה לאחר רבע שעה של תודה שרנו בניגון את המזמור לתודה 8 פעמים.

הגיע שבוע חדש.

באחד הימים חבר מגיע אלי ושואל - תגיד אולי במקרה אבד לך הכובע, כמעט התעלפתי מי סיפר לנו ואז הוא אומר לי - השבוע גם לי אבד משהו באוטובוס ונסעתי למחלקת אבודות תוך כדי החיפוש אני מגלה שם את הכובע שלך אז לקחתי אותו איתי והבאתי אותו לך. הנה לך...

מיד אמרתי תודה לה', הרגשתי ממש את החיבוק שלו.

עשיתי את חוק התודה, והמגבעת חזרה.

לפני מספר חדשים גגתי בר מצוה שמחה ומפוארת ולאחר כחודש נכנסתי לשישיה.

באחד הימים בדרך חזרה הביתה מהשישיה הייתי עייף במיוחד, האוטובוס נעצר בתחנה הקרובה לביתי וירדתי ממנו בחיפזון. הגעתי לביתי ולאחר התארגנות חפוזה לשינה פניתי לישון.

בבוקר כשקמתי רענן והתכוננתי לצאת לתפילה חיפשתי את הכובע ולא מצאתי. תוך כדי חיפוש שאלתי את אמא והאחים אם ראו את המגבעת, שהייתה ממש חדשה, אך אף אחד לא ראה ולא מצא. ומשלא מצאנו שאלה אותי אמא - אם יש אפשרות שהשארתי אותו בישיבה? אז נזכרתי שאמנם עליתי איתו לאוטובוס אך לא נכנסתי איתו הביתה, הבנו בלי מילים שהכובע נשאר באוטובוס.

כבר נהיה מאוחר, צעדתי לתפילה ומשם נסעתי לשישיה, בהפסקה התקשרתי למחלקת אבודות לנסות לשאול אם המגבעת שלי נמצאה. התקשרתי לחברה והם אמרו שאתמול הגיעה גללה של אבודות ואני מוזמן לבוא ולחפש בעצמי.

למחרת בזמן הפסקת הצהריים נסעתי למחלקת

אהבה | אדר

אהבה גימטריא אחד, שעל ידי האהבה נהיה האדם אחד עם ה'.
(א.ב. של החיים)

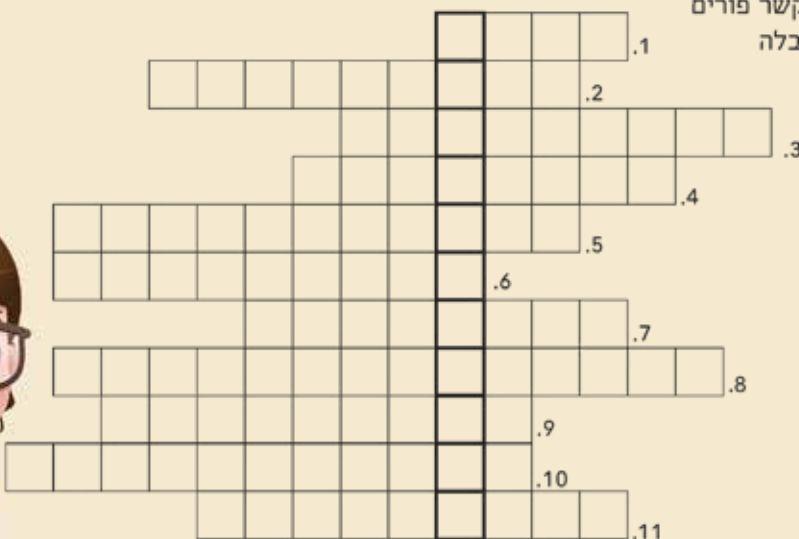
לקבלת מסרים סחוקים - 052-6672221

פתרונות יש לשלוח עד יום שני למייל: al5308000@gmail.com
או לפקס: 02-5812252 | יש לציין שם מלא, כתובת מלאה וטלפון

עשיונות

מי מסתתר

הפכו את האותיות ונסו לסדר משפט הגיוני בהקשר פורים העזרו בכמות האותיות (בסוגרים) והשלימו בטבלה אם פתרתם נכונה, יצא לכם שם מוכר מפרשת השבוע (ויקהל)

1. אב דר (1,3)
2. חמצית שק הל (4,5)
3. ושמי הכתלה (4,5)
4. הם לך סתרא (4,2,2)
5. כמה לאח שור וש (7,4)
6. בלי להא הוא (4,5)
7. וגתן בתרש (4,4)
8. כרבונא זוחל רטוב (4,4,6)
9. שושנים פור (5,4)
10. הים דרכי הודי (6,5)
11. שביט הר זהב (4,5)

בדיחות הדעת

מזכיר הממשלה הלך למגיד עתידות לשואלו: כמה הממשלה הנוכחית תחזיק ומתי היא תיפול? ענה לו המגיד: לפי מה שאני רואה היא תיפול באחד מהחגים של עם ישראל, הפציר המזכיר ושאל האם תוכל לומר לי באיזה חג? ענה לו המגיד: זה כבר לא משנה כי מתי שהיא תיפול יהיה יום חג.

העלון מוקדש

טוהר היים בן נאוה לזיווג הגון
דב בן שושנה לבריאות

להקדשת העלון: 02-5308000

מוטיבציה לילדו? הרי בוודאי שלא! בסיפור עצוב זה גם האב בעצמו זקוק "לחונך" שיכול לעבד איתו את הבעיה המשפחתית וייתן לו כלים והסתכלות נכונה להצלחתו. הוא, ולכן המסקנה היא, עלינו לעבוד עם עצמנו ולבדוק את רמת האמונה שלנו בעצמנו ותוך כדי לעבוד עם ילדינו. (למענוניים לבצע עבודה אישית/זוגית- למו"ר הרב שלום ארוש שליט"א יש על כך דיסקים נפלאים).

מהי הצלחה?

על מנת להבין מה זו הצלחה, עלינו להגדיר את המושג "הצלחה". הגדרת הצלחה היא: הגשמת שאיפות ומטרות או השגת תוצאה טובה יותר, מתוך מאמץ והשקעה. כל אחד מאיתנו רוצה הצלחה, במה? בכל מיני תחומים: הצלחה ברוחניות, בקדושה והתקרבות לה', הצלחה בפרנסה, במכירות ובעסקים, הצלחה בשלום בית, הצלחה בחינוך הילדים ואפילו הצלחה בהרזיה... איך עושים את זה? איך יודעים שבאנו בדרך להצלחה? תמשיכו לקרוא, על זה בדיוק אנו מדברים. אומרים, שהדרך להצלחה דומה ל"רכיבה על אופניים" אם אתה לא מפדל, לא מתאמץ- כנראה שאתה בירידה. אך אם אתה מפדל ומתאמץ- תהיה בטוח שאתה בעליה.

אדם יכול להרגיש שהוא בדרך להצלחה- כי הוא מתאמץ, מגיע להישגים, שואף לעוד, מתאמץ שוב ומתקדם ועולה כל הזמן.

בע"ה בכל שבוע נקבל בע"ה כלים חינוכיים וטיפולים לחשיבה ולעבודה. בהצלחה!

הרב אבוחצירא- יועץ, מאבחן ומטפל
לייעוץ טלפוני ללא תשלום
בימים ג' - ד' משעה 8-10 בערב
נייד: 054-8434435

חינוך באהבה הרב יצחק אבוחצירא

לימודי הצלחה פרק א'

הורים יקרים, אנו ממשכיכים בנושאים חינוכיים רלוונטיים, המשלבים הדרכה בחינוך הילדים בבית ובבית הספר. בהצלחה לסדרה החדשה!

בוודאי אף אחד מאיתנו, לא היה מסרב שהילד שלו יהיה הטוב ביותר והמוצלח ביותר בבית הספר. ואם אפשר להזמין ולקבל ילד מוצלח בלימודים אז רצוי שיהיה מוצלח גם בהליכותיו, בהתנהגותו ובחיים בכלל. הצלחה בכל תחום שהוא, ובמיוחד הצלחת הילד בתחום הלימודי, הוא ממש חלום של כל הורה. כולנו באמת רוצים לראות בהצלחת ילדינו בבית הספר, ואנו אפילו מוכנים להתאמץ בשביל להשיג את זה. רק הבעיה היא שלא תמיד זה קורה. לא תמיד ההצלחה- מצליחה.

מה הסיבה?

בואו נחשוב ביחד מה הסיבה? מה הסיבה לכך, שהילד שלנו לא "הכי מוצלח" בכיתה או אפילו "לא בכלל"? יכולות להיות לכך סיבות רבות:

1. מנת משכל (IQ) נמוכה. 2. בעיות פיזיולוגיות, כמו קשיי שמיעה או ראייה. 3. קשיי למידה שונים או פגמים לימודיים. 4. בעיות קשב וריכוז. 5. בעיות רגשיות שבגללם אין לילד פנאי ללמידה. 6. בעיות חברתיות, שגורמות לילד להיות מוסח מהלימודים. 7. בעיות התנהגות או בעיות משמעת מול הצוות הלימודי. 8. הילד לומד במקום שהוא "גדול עליו" בכמה רמות והוא לא יכול לעמוד בתחרות שווה מבחינת יכולותיו. 9. חוסר מוטיבציה, ועוד כהנה וכהנה סיבות מסיבות שונות.

נוסחת הקסם

בואו ננסה לרגע, לצאת "מהקופסא המרובעת" שלנו, מתפיסת העולם השגויה שאנו לפעמים מאמינים בה: "שאין כבר מה לעשות" או "שלא כולם חייבים להצליח", ניח לרגע את כל מה שמונח לנו בראש בכל הנוגע לצמד המילים "הילד שלנו והצלחה בלימודים" וננסה "להסתכל מלמעלה" להתבונן ולמצוא את המכנה המשותף שבין כל הילדים שמצליחים בלימודים. לאחר שנמצא את "נוסחת הקסם של הצלחה" ננסה לראות כיצד ניתן

להעביר את הנוסחה לילד ולהעלות אותו על אותו גל של הצלחה. ומהניסיון רב השנים שלי, זה בהחלט בע"ה ניתן לביצוע.

אם יש רצון אז יש הצלחה

אך לפני שנתחיל לעבוד עם הצלחת הילד, נחשוב היכן אנחנו ההורים, נמצאים על מפת ההצלחה. נחפור קצת בתוכנו ונתבונן ב"אמונת" הפנימיות שלנו ונחשוב: האם אנחנו הורים מצליחים? האם כל אחד מאיתנו יכול להיות מצליח? התשובה היא: בפירוש כן. כל אחד מאיתנו מצליח, ויכול להמשיך ולהצליח יותר. כי בכל מה שקשור להצלחה- כל אחד רוצה! וכמדת הרצון כך מידת ההצלחה. נחשוב דבר נוסף: האם יש משהו שמגביל אותנו או את ילדינו מלהיות מצליחים? התשובה היא: ההגבלות היחידות שיכולות להיות הן "אנחנו בעצמנו", שהרי למעשה איננו מוגבלים ביכולות או בכישורים שלנו, כמו שאנו מוגבלים באמונה שלנו, בשאיפה ובחזון. עלינו להחזיר לעצמנו היטב, שכל אחד מאיתנו, הורה ילד- ראוי להצלחה, רוצה ויכול להצליח בחיים. וכדי להתחיל להצליח ולהתקדם בהצלחה, עלינו לדעת מהי הדרך שתוביל אותנו להצלחה, או באילו צעדים עלינו לנקוט בכדי להצליח.

הדרך להצלחה מתחילה בנו

הדרך להצלחה מתחילה בנו ההורים, שהרי אם אנו לא מאמינים שאנו "מצליחים" או "יכולים להצליח", כיצד נוכל להעביר את ה"אמונה" הזו לילדינו? בואו נחשוב על סיטואציה שיכולה להיות: שמעון, הוא ילד שנכשל מאוד בכיתה. המורה שלו מחליט לבצע איתו עבודה אישית, וחושב לשתף גם את האבא ולבקש ממנו שיצא עם שמעון בנו יומיים בשבוע ל"טיול אישי" ולשוחח איתו "שיחת מוטיבציה" בשיחה, האב יצטרך להעביר לבנו מסרים: "עד כמה הוא טוב וחכם יש לו סיבות רבות להצליח וכו' המורה הגיע לבית הילד, להציע לאב שיצא עם בנו ל"טיול אישי", לצערו, התברר לו שהאב מפוטר מעבודתו כבר חצי שנה עקב מחלה קשה של אשתו, המצב הכלכלי והרגשי של ההורים קשה מאוד, והמשפחה כולה עסוקה בדאגה להורים ועזרה בבית. בואו נחשוב ביחד: האב במצבו, מתאים להעביר שיחת

